

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 50/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse	1
	Verordening (EG) nr. 51/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm	3
	Verordening (EG) nr. 52/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 22e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1464/96	5
*	Verordening (EG) nr. 53/97 van de Commissie van 14 januari 1997 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit Maleisië	6
	Verordening (EG) nr. 54/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olfolie	15
	Verordening (EG) nr. 55/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van de maximumrestituties voor de uitvoer van olfolie voor de vierde deelinschrijving in het kader van de b Verordening (EG) nr. 2081/96 geopende permanente openbare inschrijving	17
	Verordening (EG) nr. 56/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	19
	Verordening (EG) nr. 57/97 van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen	21
*	Richtlijn 96/90/EG van de Raad van 17 december 1996 houdende wijziging van Richtlijn 92/118/EEG tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG	24

- * Richtlijn 96/91/EG van de Raad van 17 december 1996 tot wijziging van Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesprodukten uit derde landen..... 26
- * Richtlijn 96/93/EG van de Raad van 17 december 1996 inzake de certificering van dieren en dierlijke produkten 28

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

97/33/EG:

- * Beschikking van de Raad van 17 december 1996 tot wijziging van Beschikking 95/514/EG betreffende de gelijkstelling van in derde landen verrichte veldkeuringen van gewassen voor de teelt van zaaizaad en de gelijkstelling van in derde landen voortgebracht zaaizaad..... 31

97/34/EG:

- * Beschikking van de Raad van 17 december 1996 houdende wijziging van Beschikking 95/408/EG tot vaststelling van voorschriften voor het opstellen, voor een overgangperiode, van voorlopige lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Statens bepaalde produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren mogen invoeren 33

Commissie

97/35/EGKS:

- * Besluit van de Commissie van 14 januari 1997 tot beëindiging van de antidumpingprocedures betreffende de invoer van bepaalde profielen van ijzer of van niet gelegerd staal van oorsprong uit Tsjechië en Hongarije 34

Rectificaties

- * Rectificatie van Verordening (EG, Euratom) nr. 2729/94 van de Raad van 31 oktober 1994 tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen (PB nr. L 293 van 12. 11. 1994) 36
- * Rectificatie op Beschikking 97/24/EG van de Commissie van 17 december 1996 houdende vijfde wijziging van Beschikking 95/32/EG tot goedkeuring van het Oostenrijkse programma dat is vastgesteld op grond van artikel 138 van de Akte van Toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden (PB nr. L 8 van 11. 1. 1997) 36

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 50/97 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 1997

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de
Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de
sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer
van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG)
nr. 785/68⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel
3, lid 1,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1422/95 is
bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie⁽⁴⁾; dat deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68;

Overwegende dat de representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam; dat bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit; dat de standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68;

Overwegende dat voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt rekening moet worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de Lid-Staten of op eigen initiatief kennis heeft genomen; dat krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde

beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling;

Overwegende dat geen rekening met die gegevens wordt gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de markt representatieve hoeveelheid; dat evenmin rekening moet worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling;

Overwegende dat, om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, de prijzen, naargelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, moeten worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen;

Overwegende dat een representatieve prijs bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd kan worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijs waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktrends, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen;

Overwegende dat, indien er een verschil is tussen de reactieprijs voor het betrokken produkt en de representatieve prijs, aanvullende invoerrechten moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95; dat als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, specifieke bedragen ter vervanging van die rechten moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken produkten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 141 van 24. 6. 1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB nr. L 145 van 27. 6. 1968, blz. 12.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde produkten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

GN-code	Representatieve prijs in ecu per 100 kg netto van het betrokken produkt	Aanvullend recht in ecu per 100 kg netto van het betrokken produkt	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, in ecu per 100 kg netto van het betrokken produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,42	0,00	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,55	—	0,00

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze produkten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 51/97 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 1997

tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96⁽²⁾, en met name op
artikel 19, lid 4, tweede alinea,

Overwegende dat de bij uitvoer van witte en ruwe suiker
toe te passen restituties vastgesteld zijn bij Verordening
(EG) nr. 15/97 van de Commissie⁽³⁾;

Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG)
nr. 15/97 neergelegde regels op de gegevens waarover de
Commissie op het huidige tijdstip beschikt, aanleiding
geeft tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restitu-

ties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze
verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in
artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG)
nr. 1785/81, bedoelde produkten, welke niet gedenatu-
reerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verorde-
ning (EG) nr. 15/97, worden gewijzigd overeenkomstig de
bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 5 van 9. 1. 1997, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 1997 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Produktcode	Restitutiebedrag
	— in ecu/100 kg —
1701 11 90 9100	39,82 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	38,30 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	(²)
1701 12 90 9100	39,82 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	38,30 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	(²)
	— in ecu/1 % sacharose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4329
	— in ecu/100 kg —
1701 99 10 9100	43,29
1701 99 10 9910	43,28
1701 99 10 9950	43,28
	— in ecu/1 % sacharose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4329

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 bis, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB nr. L 255 van 26. 9. 1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB nr. L 309 van 21. 11. 1985, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 52/97 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 1997

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 22e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1464/96

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96 ⁽²⁾, met name op artikel 17,
lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende dat krachtens Verordening (EG) nr. 1464/96
van de Commissie van 25 juli 1996 betreffende een
permanente inschrijving voor de vaststelling van
heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾,
deelinschrijvingen worden gehouden voor de uitvoer van
deze suiker;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van
artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1464/96 naar
gelang van het geval, een maximumbedrag van de resti-
tutie bij uitvoer wordt vastgesteld voor de betrokken deel-
inschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden
met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de
suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten;

Overwegende dat na onderzoek van de offertes de in
artikel 1 bedoelde bepalingen moeten worden vastgesteld
voor de 22e deelinschrijving;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 22e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden
krachtens Verordening (EG) nr. 1464/96 wordt het maxi-
mumbdrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op
46,302 ecu per 100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 187 van 26. 7. 1996, blz. 42.

VERORDENING (EG) Nr. 53/97 VAN DE COMMISSIE

van 14 januari 1997

tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit Maleisië

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2331/96⁽²⁾, inzonderheid op artikel 7,

Na overleg in het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) In april 1995 kondigde de Commissie door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽³⁾ de inleiding aan van een antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit Maleisië, ingevolge artikel 5, lid 9, van Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad⁽⁴⁾, die later door Verordening (EG) nr. 384/96 (hierna „basisverordening” genoemd) werd vervangen.
- (2) De procedure werd ingeleid naar aanleiding van een klacht die in december 1994 was ingediend door het Internationale Comité voor Rayon en Kunstvezels (CIRFS) namens de Gemeenschapsproducenten die het grootste gedeelte van de EG-productie van getextureerd filamentgaren van polyester voor hun rekening zouden nemen.
De klacht bevatte bewijsmateriaal van dumping en van de aanmerkelijke schade die hieruit voortvloeide; dit bewijsmateriaal werd toereikend geacht om de inleiding van een procedure te rechtvaardigen.
- (3) De Commissie stelde de bekende betrokken producenten, exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de klagende partij officieel op de hoogte en stelde de betrokken partijen in de gelegenheid hun standpunt schriftelijk bekend te maken en te verzoeken te worden gehoord.
- (4) De Commissie zond alle bekende betrokken partijen vragenlijsten.

Zij ontving omstandige gegevens van de klagende Gemeenschapsproducenten.

Vragenlijsten voor de exporteurs werden gezonden aan 15 beweerde producenten in Maleisië waarbij werd uitgegaan van de door CIRFS verstrekte gegevens; slechts één producent/exporteur in Maleisië werkte evenwel aan deze procedure mee.

Vijftientwintig bij de Commissie bekende importeurs werden in de gelegenheid gesteld gegevens te verstrekken of hun standpunt kenbaar te maken. Deze noch andere importeurs werkten aan de procedure mee.

- (5) De Commissie verzamelde en verifieerde alle gegevens die zij voor haar voorlopige conclusies noodzakelijk achtte en verrichtte onderzoeken ten kantore van de volgende bedrijven:

a) Gemeenschapsproducenten

Rhône Poulenc (Frankrijk),
Hoechst AG (Duitsland),
Montefibre Spa Enichem (Italië),
Akzo Fibres and Polymers Division Enka BV (Nederland),
Nurel SA (Spanje),
Exsa (Verenigd Koninkrijk),
Unifi (Republiek Ierland);

b) Producent/exporteur in het uitvoerende land

Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur.

Deze medewerkende onderneming voerde gedurende het onderzoektijdvak ongeveer 90 % van de totale Maleisische uitvoer van getextureerd filamentgaren van polyester naar de Gemeenschap uit.

- (6) Het dumpingonderzoek had betrekking op het tijdvak van 1 januari 1994 tot 31 maart 1995 (hierna „onderzoektijdvak” genoemd).

B. BETROKKEN PRODUCENT EN SOORTGE- LIJK PRODUCENT

1. Omschrijving van het betrokken product

- (7) Het product waarop de klacht betrekking heeft, is getextureerd filamentgaren van polyester (hierna „GFP” genoemd) en valt onder de GN-codes 5402 33 10 en 5402 33 90. Het wordt rechtstreeks verkregen uit gedeeltelijk verstrekte garens polyester (hierna „GVG” genoemd) en wordt gebruikt om weefsels van polyester of van polyester/katoen te weven of te breien.

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 6. 3. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 317 van 6. 12. 1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 95 van 19. 4. 1995, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 1.

Er zijn verschillende soorten GFP, naar gelang van het gewicht („denier”), het aantal filamenten en de glans. Er zijn ook verschillende kwaliteiten naar gelang van de doelmatigheid van het productieproces. Er zijn evenwel geen belangrijke verschillen in de fundamentele fysieke kenmerken en toepassingen van de verschillende soorten en kwaliteiten GFP. Onder deze omstandigheden worden alle typen GFP in het kader van dit onderzoek als één en hetzelfde product beschouwd.

2. Soortgelijk product

- (8) Uit het onderzoek bleek, dat op de binnenlandse markt van Maleisië verkocht GFP soortgelijke fundamentele fysieke kenmerken en toepassingen heeft als uit dit land naar de Gemeenschap uitgevoerd GFP. Tevens kon worden vastgesteld, dat door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigd en op de Gemeenschapsmarkt verkocht GFP soortgelijke fundamentele fysieke kenmerken en toepassingen heeft als uit Maleisië naar de Gemeenschap uitgevoerd GFP.
- (9) Bijgevolg worden op de binnenlandse markt van het uitvoerende land verkocht GFP, uit dit land naar de Gemeenschap uitgevoerd GFP, en door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigd en op de Gemeenschapsmarkt verkocht GFP als soortgelijke producenten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening beschouwd.

C. DUMPING

1. Normale waarde

- (10) Eerst werd onderzocht of de door de enige aan het onderzoek meewerkende Maleisische producent op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheden van het betrokken product in totaal ten minste 5 % bedroegen van de naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheden van het soortgelijke product; dit percentage is steeds als een toereikende verkoop beschouwd om een juiste vergelijking overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de basisverordening mogelijk te maken. De verkoop van de producent overschreed deze drempel van 5 %.
- (11) Voor elk van de op de binnenlandse markt verkochte soorten die indientiek of rechtstreeks vergelijkbaar met de voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochte soorten bleken te zijn, stelde de Commissie vervolgens vast of deze verkoop op de binnenlandse markt in toereikende hoeveelheden had plaatsgevonden.
- (12) Er werd geoordeeld dat elk soort op de binnenlandse markt in toereikende hoeveelheden was verkocht in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening, daar de van elk soort GFP in Maleisië gedurende het onderzoekstijdvak verkochte hoeveelheden 5 % of meer bedroegen van de voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochte hoeveelheden van het vergelijkbare soort GFP.

- (13) De Commissie onderzocht vervolgens of ervan kon worden uitgegaan, dat de binnenlandse verkoop van ieder soort GFP in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden en ging hiertoe voor elk betrokken soort de verhouding aan winstgevende verkopen na.
- (14) Ter beoordeling of de binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden werd de volgende methode toegepast:

In de gevallen waarin de hoeveelheden van het GFP-soort, verkocht tegen nettoverkoopprijzen gelijk aan of hoger dan de kosten per eenheid, zoals bedoeld in artikel 2 van de basisverordening, 80 % of meer van de totale verkochte hoeveelheden van dat soort uitmaakten, werd de normale waarde vastgesteld als een gewogen gemiddelde van alle verkopen van het bedoelde soort op de binnenlandse markt gedurende het onderzoekstijdvak, ongeacht of deze transacties winstgevend waren of niet.

In de gevallen waarin de hoeveelheden van het GFP-soort, verkocht tegen een netto-verkoopprijs gelijk aan of hoger dan de kosten per eenheid, minder dan 80 % van de totale verkochte hoeveelheden van dat soort uitmaakten, werd de normale waarde slechts als een gewogen gemiddelde van de winstgevende verkopen op de binnenlandse markt van het bedoelde soort vastgesteld, wanneer bij deze transacties voldoende hoeveelheden betrokken waren.

Op grond van bovengenoemde methode kon de normale waarde voor de 20 GFP-soorten die gedurende het onderzoekstijdvak naar de Gemeenschap werden uitgevoerd, worden gebaseerd op de binnenlandse verkoopprijzen van vergelijkbare soorten GFP.

2. Uitvoerprijzen

- (15) De uitvoerprijzen werden overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening vastgesteld op basis van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen van de betrokken producten die voor uitvoer uit het land van uitvoer naar de Gemeenschap werden verkocht.

3. Vergelijking

- (16) De normale waarde per productsoort werd vergeleken met de uitvoerprijs van het hiermee overeenstemmende soort, af fabriek en op hetzelfde handelsniveau. De gewogen gemiddelde normale waarde werd vergeleken met de gewogen gemiddelde prijs van alle transacties bij uitvoer naar de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening.
- (17) Met het oog op een billijke vergelijking werden de normale waarde en de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening, aangepast om rekening te houden met verschillen die de vergelijkbaarheid van de prijs beïnvloeden.

- (18) De normale waarde werd aangepast, teneinde rekening te houden met kosten voor binnenlands vervoer, verzekering, laden, overladen, lossen en betalingsvoorwaarden zodat de normale waarde af fabriek kon worden vastgesteld.
- (19) De uitvoerprijzen werden aangepast in verband met de vervoerskosten (binnenland en overzee), de kosten voor laden, overladen, lossen, de aanverwante kosten, de kosten voor betalingsvoorwaarden en, waar nodig, de kosten voor commissie en verzekering, teneinde de uitvoerprijzen af fabriek vast te stellen.
- (20) De toegestane aanpassingen werden beperkt tot die waarom werd verzocht en waarvoor toereikend bewijsmateriaal werd overgelegd waaruit bleek dat de betrokken verschillen gevolgen hadden voor de prijzen en de vergelijkbaarheid van de prijzen.

4. Dumpingmarge

- (21) De in overweging 16 beschreven vergelijking bracht dumping aan het licht waarbij de dumpingmarge gelijk is aan het bedrag waarmee de normale waarde de prijs bij uitvoer naar de Gemeenschap overschrijdt.

Er werd een gewogen gemiddelde dumpingmarge vastgesteld, uitgedrukt als een percentage van de prijs franco grens Gemeenschap, vóór inklaring.

Voor Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., de enige producent in Maleisië die zijn medewerking verleende, bedraagt deze marge 16,4 %.

- (22) In het geval van de producenten in Maleisië die de vragenlijst van de Commissie niet invulden noch zichzelf op andere wijze bekendmaakten en dus niet aan het onderzoek meewerkten, oordeelde de Commissie dat overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening de dumpingmarge diende te worden vastgesteld aan de hand van de beschikbare gegevens. Daarbij werd ervan uitgegaan, dat de meest aanvaardbare gegevens gedurende het onderzoek waren vastgesteld. Om te vermijden dat zij voor hun niet-medewerking zouden worden beloond, diende de dumpingmarge voor deze producenten te worden gebaseerd op de hoogste dumpingmarge die voor een GFP-soort werd vastgesteld, dat wat hoeveelheid en kwaliteit betreft vergeleken met de door de enige medewerkende Maleisische producent uitgevoerde GFP-soorten het meest representatief was. De aldus vastgestelde dumpingmarge voor dit soort, dat 20 % van de door Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd. naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheden uitmaakt, bedraagt 32,5 % en moet dus worden toegepast op de producenten in Maleisië die niet aan het onderzoek medewerkten.

D. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

- (23) Niet alle producenten van GFP in de Gemeenschap werkten aan het onderzoek mede, hoewel

geen enkele producent zich tegen de klacht verzette. Derhalve werden om de totale productie van GFP in de Gemeenschap vast te stellen, voor de productie van de niet medewerkende producenten, gegevens gebruikt uit de antwoorden op de vragenlijsten en cijfers van Eurostat en CIRFS. Op deze basis werd de totale jaarlijkse productie van GFP in de Gemeenschap gedurende het onderzoekstijdvak op ongeveer 193 000 ton geraamd, waarvan 97 000 ton werd geproduceerd door de Gemeenschapsproducenten die de klacht steunden, niet met de exporteurs van het naar beweerd gedumpte product waren verbonden en tijdens de procedure medewerkten.

- (24) Evenals in de nieuw-onderzoeksprocedure inzake antidumpingmaatregelen met betrekking tot de invoer van GFP uit Turkije en Taiwan⁽¹⁾ en in het antidumpingonderzoek met betrekking tot de invoer van GFP uit India, Indonesië en Thailand⁽²⁾, onderzocht de Commissie of één onderneming, Exsa, die in de Gemeenschap GFP vervaardigt en een dochtermaatschappij is van een in Turkije gevestigde exporterende onderneming, ook in deze procedure overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder a), van de basisverordening van de bedrijfstak van de Gemeenschap dient te worden uitgesloten.
- (25) Dienaangaand dient eraan te worden herinnerd, dat Exsa het essentiële bestanddeel voor de productie van GFP, GVG, van haar moederbedrijf kocht waarva werd vastgesteld dat het GVG naar de markt van de Gemeenschap uitvoerde tegen dumpingprijzen. Exsa verwerkte GVG tot GFP, dat hoofdzakelijk op de Gemeenschapsmarkt werd verkocht. Bovendien voerde de Turkse moederonderneming GFP tegen dumpingprijzen naar de Gemeenschap⁽³⁾ uit. Om deze redenen werd Exsa in deze twee procedures uitgesloten van de bedrijfstak van de Gemeenschap voor GFP.
- (26) In deze procedure is Exsa niet verbonden met één van de betrokken Maleisische exporteurs. Aangezien Exsa evenwel GFP heeft vervaardigd met GVG dat het had gekocht bij zijn moederbedrijf waarvoor dumping werd vastgesteld, oordeelde de Commissie dat het opnemen van de gegevens met betrekking tot het door deze onderneming vervaardigd GFP tot een onjuiste beoordeling van de situatie van de bedrijfstak in de Gemeenschap zou leiden en deze beoordeling dus onbetrouwbaar zou maken. Derhalve werd Exsa ook in deze procedure van de bedrijfstak in de Gemeenschap uitgesloten.

(1) Verordening (EG) nr. 1074/96 van de Raad van 10 juni 1996 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3905/88 betreffende de instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van polyestergaren van oorsprong uit Taiwan en Turkije (PB nr. L 141 van 14. 6. 1996, blz. 45).

(2) Verordening (EG) nr. 940/96 van de Commissie van 23 mei 1996 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester van oorsprong uit Indonesië en Thailand. (PB nr. L 128 van 29. 5. 1996, blz. 3).

(3) Zie overweging 112 van Verordening (EG) nr. 1074/96.

- (27) Op deze basis bedroeg het aandeel van de klagende producenten in de totale gemeenschapsproductie gedurende het onderzoektijdvak ongeveer 50 %. De klagsters nemen derhalve het grootste gedeelte van de totale Gemeenschapsproductie van het betrokken product voor hun rekening in de zin van artikel 4, lid 1, van de basisverordening. In de rest van deze verordening verwijst de term „bedrijfstak van de Gemeenschap” alleen naar de klagende ondernemingen van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

E. SCHADE

- (28) De vaststelling van de schade door de Commissie was gebaseerd op de relevante economische indicatoren voor de periode 1991 tot maart 1995 (hierna het „betrokken tijdvak” genoemd). Deze vaststelling was gebaseerd op de voor de 15 Lid-Staten beschikbare gegevens.

1. Verbruik van GFP in de Gemeenschap

- (29) De Commissie stelde vast, dat het totale zichtbare verbruik van GFP in de Gemeenschap gedurende het betrokken tijdvak, behalve in 1993, steeg. Het verbruik steeg van ongeveer 236 000 ton in 1991 tot ongeveer 243 000 ton in 1992, daalde tot ongeveer 227 000 ton in 1993 en steeg opnieuw tot ongeveer 262 000 ton in 1994. Het totale verbruik in de Gemeenschap gedurende het onderzoektijdvak (15 maanden) bedroeg ongeveer 330 000 ton. In het algemeen steeg het verbruik van GFP in de Gemeenschap met ongeveer 11 % van 1991 tot 1994 en deze trend schijnt in 1995 te hebben doorgezet.

2. Gedrag van de exporteurs op de markt van de Gemeenschap

a) *Met dumping ingevoerde hoeveelheden en marktaandeel*

- (30) Aan het begin van het betrokken tijdvak werd geen uitvoer van GFP van oorsprong uit Maleisië op de markt van de Gemeenschap geregistreerd (1991). De Maleisische uitvoer steeg van 0 ton in 1991 tot ongeveer 1 100 ton in 1992 (0,4 % marktaandeel), ongeveer 2 400 ton in 1993 (1,0 % marktaandeel), en ongeveer 7 900 ton in 1994 (3,0 % marktaandeel). Gedurende het onderzoektijdvak (zie overweging 6) steeg de Maleisische uitvoer tot ongeveer 9 000 ton, hetgeen neerkomt op 3 % marktaandeel (zie overweging 29).

b) *Prijzen van de met dumping ingevoerde goederen*

- (31) Om de prijzen van bedoelde invoer te beoordelen werden de door de Gemeenschapsproducenten vervaardigde en verkochte GFP-soorten en de uit Maleisië naar de Gemeenschap uitgevoerde GFP-

soorten verdeeld in vergelijkbare productgroepen op basis van de denier en het aantal filamenten van de soorten. De Commissie vergeleek vervolgens de door de bedrijfstak van de Gemeenschap toegepaste gewogen gemiddelde verkoopprijs van elke groep met de gewogen gemiddelde prijs van de geëxporteerde vergelijkbare groep GFP, op hetzelfde handelsniveau. Op deze basis werden de onderbiedingsmarges van elke groep gewogen om één enkele algemene marge te verkrijgen.

De verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap werden vastgesteld af fabriek en de vergelijkbare uitvoerprijzen franco grens Gemeenschap, na inklaring.

- (32) Uit deze vergelijking bleek dat er in het onderzoektijdvak onafgebroken onderbiedingsmarges waren die varieerden van 5 % tot 43 %, waarbij de algemene gewogen gemiddelde marge 18,2 % bedroeg.

3. Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) *Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad van de productiecapaciteit*

- (33) De productie van GFP door de bedrijfstak van de Gemeenschap daalde van ongeveer 104 000 ton in 1991 tot ongeveer 92 000 ton in 1993 en steeg dan opnieuw tot ongeveer 95 000 ton in 1994. Gedurende het onderzoektijdvak (15 maanden) produceerde de genoemde bedrijfstak ongeveer 121 000 ton (hetgeen neerkomt op ongeveer 97 000 ton op jaarbasis).

Er zij op gewezen, dat het eigenlijke productieniveau dat weliswaar sedert 1994 steeg, gedurende het onderzoektijdvak nog steeds ongeveer 7 % lager lag dan het productieniveau van 1991, ondanks een stijging van het verbruik van GFP in de Gemeenschap met 11 % gedurende dezelfde periode.

- (34) De productiecapaciteit voor GFP van de bedrijfstak van de Gemeenschap evolueerde van 114 000 ton in 1991 tot 118 000 ton in 1992 en 122 000 ton in 1993 en daalde vervolgens tot 107 000 ton in 1994. Gedurende het onderzoektijdvak (15 maanden) steeg de capaciteit van genoemde bedrijfstak tot 135 925 ton (hetgeen neerkomt op 108 740 ton op jaarbasis).

De stijging van de productiecapaciteit voor GFP van 1991 tot 1993 is hoofdzakelijk het resultaat van de uitbreiding van een Iers bedrijf, UNIFI, dat met een bedrijf in de Verenigde Staten is verbonden. Er zij op gewezen, dat de productie-installatie slechts bedoeld was om de invoer van GVG uit de Verenigde Staten te vervangen.

- (35) De bezettingsgraad van de capaciteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap daalde geleidelijk van 91 % in 1991 tot 76 % in 1993 en steeg dan tot 89 % gedurende het onderzoektijdvak, hoofdzakelijk als gevolg van de verlaging van de productiecapaciteit die in 1994 plaatsvond.

b) *Verkochte hoeveelheden en marktaandeel*

- (36) De door de bedrijfstak van de Gemeenschap verkochte hoeveelheden GFP evolueerden als volgt: 87 000 ton in 1991, 91 000 ton in 1992, 87 000 ton in 1993, 89 000 ton in 1994 en ongeveer 114 000 ton gedurende het onderzoekstijdvak (15 maanden), hetgeen neerkomt op 87 000 ton op jaarbasis; één en ander ging gepaard met een groeiende vraag.
- (37) Het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap ontwikkelde zich als volgt: 37,2 % in 1991, 37,7 % in 1992, 38,7 % in 1993, 34,0 % in 1994 en 34,5 % gedurende het onderzoekstijdvak. Deze daling van het marktaandeel is het gevolg van het feit dat de door de bedrijfstak van de Gemeenschap verkochte hoeveelheden op een groeiende markt relatief stabiel bleven en moet ook in verband worden gebracht met de uitbreiding van een producent in de periode van 1992 tot 1993 (zie overweging 34). Wanneer de verkoop van deze producent niet in aanmerking was genomen, zou het marktaandeel van de overige producenten die de bedrijfstak van de Gemeenschap uitmaken nog veel meer zijn gedaald.

c) *Prijzevolutie*

- (38) De door de bedrijfstak van de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap voor GFP aangerekende prijzen daalden vanaf 1991 geleidelijk. Gemiddeld liep deze daling gedurende het onderzoekstijdvak op tot 16 %, vergeleken met de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1991 en ondanks een stijging van de grondstofprijzen die aan het eind van het onderzoekstijdvak plaatsvond (zie ook de overwegingen 58 en 59).

d) *Rentabiliteit*

- (39) Algemeen werd vastgesteld dat de bedrijfstak van de Gemeenschap voor GFP vanaf 1992 steeds slechtere financiële resultaten boekte. De winstgevende situatie in 1991 (+ 11,2 %) evolueerde drastisch naar een situatie met een onbevredigende winstmarge van 2,1 % in 1992 en sloeg om in een situatie met verliezen vanaf 1993 (-9,4 %). Sedertdien lijden alle Gemeenschapsproducenten zware verliezen of hebben ze te kampen met een dalende rentabiliteit ondanks een zekere daling van het verlies in het algemeen.

e) *Werkgelegenheid en investeringen*

- (40) Hoewel de productie van GFP niet arbeidsintensief is, daalde de werkgelegenheid in de bedrijfstak van de Gemeenschap voortdurend.

Als gevolg van de ontoereikende rentabiliteit werden de investeringen door deze bedrijfstak verlaagd tot een niveau dat in vele gevallen de doelmatigheid van het productieproces in gevaar brengt.

4. **Conclusies inzake de schade**

- (41) Op basis van de hierboven beschreven onbevredigende evolutie van de economische indicatoren, die hoofdzakelijk een daling van de werkelijke produc-

tie, van de productiecapaciteit en van het marktaandeel alsmede een prijsdaling en aanzienlijke financiële verliezen te zien geeft, wordt voorlopig geconcludeerd, dat de bedrijfstak van de Gemeenschap ernstige schade heeft geleden.

F. **OORZAKELIJK VERBAND**1. **Oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de schade**

- (42) De invoer met dumping van GFP van oorsprong uit Maleisië vond plaats tegen lage prijzen vergeleken met de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap (zie de overwegingen 30 en 32). Deze bevinding is bijzonder belangrijk, omdat de GFP-markt zeer doorzichtig is, met als gevolg dat het prijsgedrag van bepaalde marktdeelnemers gevolgen heeft voor de prijzen die andere marktdeelnemers kunnen krijgen, een conclusie die aan belang wint door het feit dat bedoelde met dumping ingevoerde goederen werden verkocht langs dezelfde kanalen en aan hetzelfde soort klanten als de producten die door de bedrijfstak van de Gemeenschap werden verkocht. Bovendien is uit het onderzoek gebleken, dat deze invoer gedurende het betrokken tijdvak een aanzienlijk deel van de markt van de Gemeenschap bestreek. Gedurende dit tijdvak verloor de bedrijfstak van de Gemeenschap aan marktaandeel, ondanks de vastgestelde stijging van het verbruik van GFP in de Gemeenschap en leed de bedrijfstak ook grote financiële verliezen.

2. **Gevolgen van andere factoren**

- (43) Opdat de schade waarvan de bedrijfstak van de Gemeenschap door andere factoren te lijden had, niet aan de invoer met dumping wordt toegeschreven, onderzocht de Commissie deze andere factoren. Dit onderzoek was te meer gerechtvaardigd, omdat de rentabiliteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap reeds in 1992 begon te tanen, terwijl de invoer uit Maleisië in 1994 de grootste stijging vertoonde.

a) *Invoer uit andere landen*

— Taiwan en Turkije

- (44) In 1988 werden antidumpingsmaatregelen op de invoer van GFP van oorsprong uit Turkije en Taiwan ingesteld. Deze maatregelen gelden nog steeds, zij het in terdege gewijzigde vorm daar uit een nieuw onderzoek bleek, dat het verstrijken van de maatregelen tot nieuwe schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap zou leiden.

— India, Indonesië en Thailand

- (45) De invoer in de Gemeenschap van GFP uit India, Indonesië en Thailand zijn ook voorwerp van een antidumpingprocedure. Uit de bevindingen van het onderzoek blijkt dat de invoer uit India verwaarloosbaar was, maar dat de invoer uit Indonesië en

Thailand aanzienlijk is toegenomen en tegen dumpingprijzen plaatsvond die de prijzen van de Gemeenschapsproducenten onderboden. Derhalve werd geconcludeerd dat de invoer uit Indonesië en Thailand aanzienlijk tot de schadelijke situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap bijdroeg en dat antidumpingmaatregelen voor deze invoer vereist zijn.

— Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Slowakije

- (46) Er werd aangevoerd dat de invoer uit deze landen van invloed is geweest op de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap en dat de klacht discriminerend was omdat een aantal landen niet in de klacht was opgenomen.
- (47) Dienaangaande wordt in het onderzoek bevestigd, dat de invoer van GFP uit de Verenigde Staten gedurende het onderzoekstijdvak steeg en in 1992 een piek bereikte. Hoewel nog steeds belangrijk (4,9 % absoluut marktaandeel gedurende het onderzoekstijdvak) daalde deze invoer sedertdien voortdurend, zowel wat de hoeveelheden betreft (-28 % tussen 1992 en het onderzoekstijdvak) als wat het marktaandeel betreft (-21 % tussen 1992 en het onderzoekstijdvak). Bovendien zijn in de gegevens over de invoerprijzen waarover de Commissie beschikt en die op de cijfers van Eurostat zijn gebaseerd, de uit de Verenigde Staten ingevoerde soorten GFP niet gespecificeerd. Derhalve zijn conclusies over de prijzen niet mogelijk; tevens zij beklemtoond dat de Commissie over geen enkele aanwijzing beschikt dat de invoer van GFP uit de Verenigde Staten tegen dumpingprijzen heeft plaatsgevonden.

De invoer van GFP uit Zuid-Afrika bleef stabiel met een te verwaarlozen marktaandeel van ± 1 %. Voor deze invoer kan wat de prijzen betreft niets worden geconcludeerd door gebrek aan gegevens in de Eurostatcijfers over de afzonderlijke GFP-soorten die uit Zuid-Afrika zijn ingevoerd, hoewel deze invoer gedurende het onderzoekstijdvak tegen prijzen plaatsvond die gemiddeld 24 % hoger lagen dan de prijzen voor de goederen van oorsprong uit Maleisië.

Om deze redenen wordt geconcludeerd, dat deze invoer niet tot de verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap kan hebben bijgedragen.

- (48) De invoer van GFP in de Gemeenschap uit Slowakije bereikte gedurende het onderzoekstijdvak een marktaandeel van 3,3 %. Het bleek evenwel dat een groot gedeelte van de invoer in de Gemeenschap van oorsprong uit dat land, sedert 1993, als gevolg van investeringen van een Gemeenschapsproducent in Slowakije, plaatsvond tegen tussen

verbonden partijen toegepaste transferprijzen. Men mag er rederlijkerwijs van uitgaan, dat de betrokken Gemeenschapsproducent deze invoer niet heeft laten plaatsvinden met de bedoeling zijn eigen rentabiliteit ongunstig te beïnvloeden; uit het onderzoek is echter gebleken dat de financiële resultaten van de betrokken onderneming, die tot de bedrijfstak van de Gemeenschap behoort, zijn verslechterd. Bijgevolg kan worden geconcludeerd, dat de Slowaakse invoer geen belangrijke gevolgen voor de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap kan hebben gehad.

b) *Andere producenten in de Gemeenschap*

- (49) Omdat de Gemeenschapsproducenten die de klacht ondersteunen slechts ongeveer 50 % van de totale Gemeenschapsproductie van GFP voor hun rekening nemen, werd het nodig geacht het gedrag van de andere Gemeenschapsproducenten van GFP in de Gemeenschap te onderzoeken alsmede hun mogelijke invloed op de situatie van de klagende partijen.
- (50) De geraamde productiecapaciteit van de andere producenten van GFP in de Gemeenschap blijkt de afgelopen vier jaren stabiel te zijn gebleven. Hetzelfde geldt voor hun huidige productie. Het marktaandeel van deze andere gemeenschapsproducenten was gedurende het onderzoekstijdvak aan een lichte daling onderhevig die vergelijkbaar was met die van de bedrijfstak van de Gemeenschap.
- (51) Het gedrag van deze producenten blijkt derhalve geen andere ongunstige gevolgen voor de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap te hebben gehad dan die welke voortvloeien uit normale concurrentie.

c) *Uitvoer van de bedrijfstak van de Gemeenschap*

- (52) De Maleisische exporteur voerde aan, dat de naar beweerd kritieke situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de Gemeenschapsmarkt kan worden verklaard door het feit dat de uitvoer van de Gemeenschap sedert 1991 is gestegen.
- (53) Dit argument getuigt van een twijfelachtige logica. Het feit buiten beschouwing gelaten dat alleen de niet klagende Gemeenschapsproducenten hun uitvoer konden verhogen (de uitvoer van de klagende bedrijfstak daalde sedert 1991), ontbreken alle redelijke gronden om te concluderen dat een sterke uitvoer leidt tot zwakke resultaten op de binnenlandse markt. De bewering van de Maleisische exporteur lijkt derhalve ongegrond.

d) *Wisselkoersen en marktomstandigheden*

- (54) De Maleisische exporteur voerde aan, dat de gunstige wisselkoersen van de US-dollar tegenover de ecu bevorderlijk waren voor de Maleisische uitvoer naar de Gemeenschap.

- (55) Het feit dat de wisselkoersen dollar/ecu het ingevoerde GFP dat in US-dollar was gefactureerd, voor de importeurs aantrekkelijker kunnen hebben gemaakt, neemt niet weg dat het product gedurende de gehele periode tegen dumpingprijzen werd ingevoerd. De wisselkoersschommelingen kunnen de schadelijke gevolgen van de Maleisische invoer hebben versterkt, maar kunnen de aanzienlijke prijsonterschieding die gedurende het onderzoekstijdvak voor deze invoer kenmerkend was (zie overweging 32) niet verklaren noch rechtvaardigen.
- (56) De Maleisische exporteur voerde ook aan, dat de loonkosten in de Gemeenschap veel hoger liggen dan in Maleisië, hetgeen zou leiden tot veel hogere prijzen voor in de Gemeenschap vervaardigd GFP dan voor in Maleisië vervaardigd GFP.
- (57) Arbeid maakt in deze bedrijfstak slechts een klein gedeelte van de productiekosten uit. Het prijsverschil tussen het met dumping ingevoerde garen en het door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigde garen kan niet in belangrijke mate worden verklaard door verschillen in loonkosten.
- (58) De producent in Maleisië voerde aan, dat de instelling van antidumpingrechten onder de huidige omstandigheden ongerechtvaardigd zou zijn gezien de aanzienlijke stijging van zijn uitvoerprijzen sedert het einde van 1994, welke volgens hem meer dan toereikend was om iedere vermeende dumping of schade gedurende het onderzoekstijdvak op te heffen.
- (59) Deze prijsstijging is hoofdzakelijk het gevolg van een kostenstijging als gevolg van een stijging van de grondstoffenprijzen en weerspiegelt dus slechts een algemene wereldwijde prijsstijging. Zoals reeds opgemerkt, werden onderbiedingsmarges ook vastgesteld gedurende het gehele onderzoekstijdvak (zie overweging 32) en vond de invoer verder plaats tegen dumpingprijzen.
- (60) Voorts onderzoekt de Commissie bij antidumpingprocedures gewoonlijk gegevens en cijfers betreffende een duidelijk vastgesteld onderzoekstijdvak. Met feiten die zich voordoen na dit onderzoekstijdvak, in dit geval na maart 1995, kan normaal geen rekening worden gehouden bij de berekeningen van de dumping en schade, daar de noodzaak deze gegevens te verifiëren, een onderzoek onbeperkt zou laten voortduren. Het zou de exporteurs ook de mogelijkheid geven, de resultaten te manipuleren door een kortstondige prijsstijging na de inleiding van de antidumpingprocedure. Hoe dan ook, op basis van de voor het onderzoekstijdvak verkregen gegevens zou de prijsstijging, zo zij na de periode van onderzoek had aangehouden, nog steeds op een schadelijk dumpingniveau zijn.
- e) *Recessie*
- (61) De Maleisische producent voerde aan, dat de recessie een bij het ontstaan van schade voor de

Gemeenschapsproducent belangrijke rol had gespeeld.

- (62) Dienaangaande zij erop gewezen dat de in overweging 29 beschreven evolutie van het zichtbare verbruik in de Gemeenschap geen recessie voor de GFP-markt te zien geeft.

3. Conclusies inzake de oorzaak van de schade

- (63) De golf uit Maleisië ingevoerde producten die tijdens het onderzoekstijdvak systematisch werden verkocht tegen lage dumpingprijzen, die de prijzen van de Gemeenschapsproducenten onderboden, heeft bijzonder destabiliserende gevolgen gehad voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, die met een daling van zijn productie, marktaandeel en prijzen alsmede met aanzienlijke financiële verliezen te kampen kreeg. Zoals de invoer van GFP uit Taiwan, Turkije, Indonesië en Thailand die ook het voorwerp is van antidumpingprocedures, moet de invoer met dumping uit Maleisië derhalve op zichzelf als de oorzaak van aanmerkelijke schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap worden beschouwd.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Algemene overwegingen

- (64) De beslissing of het belang van de Gemeenschap maatregelen noodzakelijk maakt, dient gebaseerd te zijn op een beoordeling van alle onderscheiden belangen van alle betrokkenen, waaronder de producenten, de gebruikers en de consumenten in de Gemeenschap. Bij dit onderzoek wordt in het bijzonder aandacht besteed aan de noodzaak de handelverstorende gevolgen van schadelijke dumping weg te nemen en een daadwerkelijke mededinging te herstellen, terwijl de situatie in de Gemeenschap met en zonder de instelling van antidumpingmaatregelen worden beoordeeld.
2. **Belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap en gevolgen voor de mededinging**
- (65) Uit het onderzoek is gebleken, dat de bedrijfstak van de Gemeenschap schade ondervindt in de vorm van een algemene daling van de productie, het marktaandeel en de verkoopprijzen, die samen tot aanzienlijke financiële verliezen leidden. Bovendien moest de bedrijfstak het aantal werknemers beperken.

Het herstel van een toestand waarin bedoelde invoer plaatsvindt tegen prijzen zonder dumping, zou moeten voorkomen dat de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap verder verslechtert; deze bedrijfstak loopt het gevaar aan concurrentievermogen in te boeten, gezien de aard van de geleden schade en de mogelijkheden van de bedrijfstak om zijn marktpositie te verbeteren. Het concurrentievermogen in deze sector wordt grotendeels bepaald door de mogelijkheden de productie-installaties regelmatig te moderniseren, een investering die voor de bedrijfstak van de Gemeenschap wegens zijn precaire financiële situatie (zie ook de overwegingen 39 en 40) problematisch kan worden.

- (66) Bij het onderzoek naar de gevolgen voor de mededinging van mogelijke antidumpingmaatregelen in dit geval, dient rekening te worden gehouden met het feit dat de bedrijfstak voor GFP van de Gemeenschap gedurende het onderzoektijdvak slechtst een marktaandeel had van ongeveer 35 %. In dit verband lijkt het volgende van belang:
- (67) De instelling van antidumpingmaatregelen zou gevolgen kunnen hebben voor de prijzen van de Maleisische exporteurs in de Gemeenschap en vervolgens voor het relatieve concurrentievermogen van hun producten. Er valt evenwel niet te verwachten, dat de mededinging op de markt van de Gemeenschap tengevolge van dergelijke maatregelen aanzienlijk wordt beperkt. In tegendeel, de opheffing van de onbillijke voordelen die voortvloeien uit de dumpingpraktijken is bedoeld om de bedrijfstak van de Gemeenschap en mogelijk producenten in derde landen die tegen billijke prijzen aan de Gemeenschap verkopen, in staat te stellen op de markt van de Gemeenschap op gelijke voet te concurreren met de gedumpte invoer en er op die wijze toe bij te dragen dat de keuze tussen leveranciers van GFP mogelijk blijft.
- (68) Voorts heeft de bedrijfstak van de Gemeenschap gevolgen ondervonden van invoer met dumping uit andere derde landen met name Taiwan, Turkije, Thailand en Indonesië, waarvoor thans antidumpingmaatregelen gelden of waarvoor maatregelen zijn voorgesteld. Deze landen zouden discriminerend worden behandeld en de doeltreffendheid van de maatregelen zou worden ondermijnd, wanneer niets werd ondernomen om de schadelijke gevolgen van de invoer met dumping uit Maleisië op te heffen.

3. Andere hierbij betrokken specifieke belangen

- (69) De gevolgen van de instelling van antidumpingmaatregelen op de invoer met dumping van GFP uit Maleisië voor de specifieke belangen van andere partijen dan de bedrijfstak van de Gemeenschap waaronder de verwerkende industrie, moeten ook in aanmerking worden genomen.
- (70) Hoewel de gebruikers van GFP in de Gemeenschap geen argumenten naar voren hebben gebracht

betreffende de gevolgen van een stijging van de prijzen van GFP, heeft de Commissie dit aspect toch geanalyseerd en zij kwam tot de conclusie dat de voorgestelde antidumpingrechten als een weinig belangrijke factor in de totale kostenstructuur van de textielindustrie kunnen worden beschouwd; de kosten van uit Maleisië ingevoerd GFP bedragen slechts 14 % van de verkoopprijs van geverfd filamentweefsel van polyester in de Gemeenschap. Bij een antidumpingrecht van 16,4 % zouden de gevolgen voor geverfd filamentweefsel van polyester maximaal 2,3 % bedragen.

4. Conclusie inzake het belang van de Gemeenschap

- (71) Na onderzoek van de diverse betrokken belangen concludeert de Commissie dat, wanneer de bedrijfstak van de Gemeenschap voor GFP verder aan aanmerkelijke schade wordt blootgesteld in de vorm van dalende productie, dalend marktaandeel en financiële verliezen, zonder bescherming tegen de bedoelde invoer met dumping, de achteruitgang van deze bedrijfstak een nog sneller verloop zal hebben; dit zou bijgevolg niet in het belang zijn van de Gemeenschap. Bovendien dient te worden gewaarborgd, dat de invoer van GFP uit Maleisië en de invoer uit andere derde landen niet discriminerend worden behandeld.
- (72) Onder deze omstandigheden konden geen dwingende redenen worden vastgesteld om geen antidumpingmaatregelen in te stellen en bijgevolg wordt geconcludeerd dat het in het belang van de Gemeenschap is antidumpingmaatregelen in te stellen.

H. RECHT

- (73) Op basis van de voorlopige bevindingen van het onderzoek wordt geoordeeld, dat antidumpingmaatregelen dienen te worden ingesteld waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap in staat wordt gesteld redelijke winst te maken waarvan hij als gevolg van de schadelijke invoer met dumping verstoken bleef. Hiertoe zou een voorlopig antidumpingrecht in de vorm van een ad valoremrecht moeten worden ingesteld.
- (74) Bij de vaststelling van de hoogte van het voorlopige recht werd rekening gehouden met de vastgestelde dumpingmarge en het bedrag aan rechten dat nodig is om de schade van de bedrijfstak van de Gemeenschap op te heffen.
- (75) Bij de berekening van het bedrag aan rechten dat de schade van de bedrijfstak van de Gemeenschap kan opheffen, diende de Commissie in aanmerking te nemen dat de schade vooral tot uiting is

gekomen in de vorm van verlies aan marktaandeel en slechtere financiële resultaten als gevolg van gedrukte prijzen die voortvloeiden uit prijsonderbieding. Voor de opheffing van dergelijke schade dienen de genomen maatregelen de bedrijfstak van de Gemeenschap in staat te stellen tegen prijzen te verkopen die hem geen schade toebrengen.

- (76) In dit verband berekende de Commissie het prijsniveau, af fabriek, dat voldoende wordt geacht om de schade op te heffen, aan de hand van de gewogen gemiddelde productiekosten van de bedrijfstak van de Gemeenschap, vermeerderd met een winst van 6 %. Dit percentage werd redelijk geacht om op lange termijn voor de bedrijfstak productieve investeringen te waarborgen. Dit prijsniveau voor de opheffing van de schade werd vervolgens vergeleken met de invoerprijzen franco grens Gemeenschap, na inkling.
- (77) Daar de vastgestelde schademarge bij de enige medewerkende Maleisische exporteur hoger is dan de vastgestelde dumpingmarge, dienen de rechten ingevolge artikel 7, lid 2, van de basisverordening gebaseerd te zijn op de dumpingmarge.
- (78) Bij de vaststelling van het voorlopige recht voor de producenten in het onderhavige land van uitvoer die noch de vragenlijst van de Commissie invulden noch zichzelf anderszins bekend maakten, oordeelde de Commissie het passend, om de in overweging 22 genoemde redenen, het voorlopige antidumpingrecht vast te stellen op het niveau van de dumpingmarge die in die overweging voor invoer van oorsprong uit Maleisië voorlopig werd vastgesteld.

I. RECHTEN VAN BELANGHEBBENDEN

- (79) In het belang van een goed beheer dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen de betrokken partijen hun standpunten schriftelijk bekend kunnen maken en kunnen verzoeken te worden gehoord. Bovendien zij erop gewezen dat alle bevindingen in het kader van deze verordening voorlopig zijn en eventueel opnieuw moeten

worden onderzocht met het oog op een eventueel door de Commissie voor te stellen definitief recht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer van getextureerd filamentgaren van polyester dat valt onder de GN-codes 5402 33 10 en 5402 33 90, van oorsprong uit Maleisië.
2. Het recht dat wordt toegepast op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inkling, bedraagt:

Bedrijf	Recht	Taric aanvullende code
Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	16,4 %	8933
Andere	32,5 %	8900

3. Tenzij anders aangegeven zijn de voor douanerechten geldende bepalingen op dit recht van toepassing.
4. Voor het in het vrije verkeer brengen in de Gemeenschap van de in lid 1 bedoelde producten moet een zekerheid gelijk aan het bedrag van het voorlopige recht worden gesteld.

Artikel 2

Onverminderd het bepaalde in artikel 20 van Verordening (EG) nr. 384/96 kunnen de betrokken partijen binnen één maand na de datum van de inwerkingtreding van deze verordening hun standpunt schriftelijk bekendmaken en verzoeken door de Commissie te worden gehoord.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 januari 1997.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

VERORDENING (EG) Nr. 54/97 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 1997
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van
22 september 1966 houdende de totstandbrenging van
een gemeenschappelijke ordening der markten in de
sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 1581/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3 van Verorde-
ning nr. 136/66/EEG, wanneer de prijs in de Gemeen-
schap hoger is dan de prijsnoteringen op de wereldmarkt,
het verschil tussen deze prijzen kan worden overbrugd
door een restitutie bij de uitvoer van olijfolie naar derde
landen;

Overwegende dat de regelen betreffende de vaststelling en
de toekenning van de restitutie bij uitvoer van olijfolie
zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 616/72 van de
Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG)
nr. 2962/77 ⁽⁴⁾;

Overwegende dat de restitutie overeenkomstig artikel 3,
lid 3, van Verordening nr. 136/66/EEG voor de gehele
Gemeenschap gelijk moet zijn;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3, lid 4, van
Verordening nr. 136/66/EEG de restitutie voor olijfolie
moet worden vastgesteld met inachtneming van de situ-
atie en de verwachte ontwikkeling van de olijfolieprijzen
en de beschikbare hoeveelheden op de markt van de
Gemeenschap en van de olijfolieprijzen op de wereld-
markt; dat, ingeval de situatie op de wereldmarkt het niet
mogelijk maakt de gunstigste noteringen voor olijfolie te
bepalen, evenwel rekening kan worden gehouden met de
wereldmarktprijs van de voornaamste concurrerende
plantaardige oliën en met het gedurende een representa-
tieve periode geconstateerde verschil tussen deze prijs en
die van olijfolie; dat het restitutiebedrag niet hoger mag
zijn dan het verschil tussen de prijs voor olijfolie in de
Gemeenschap en die op de wereldmarkt, in voorkomend
geval aangepast teneinde rekening te houden met de
kosten voor de uitvoer van de produkten op de wereld-
markt;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 3, lid 3, derde
alinea, onder b), van Verordening nr. 136/66/EEG, kan
worden beslist om de restitutie bij openbare inschrijving
vast te stellen; dat de openbare inschrijving betrekking

heeft op het bedrag van de restitutie en kan worden
beperkt tot sommige landen van bestemming, bepaalde
hoeveelheden, kwaliteiten en aanbiedingsvormen;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3, lid 3, tweede
alinea, van Verordening nr. 136/66/EEG de restitutie voor
olijfolie echter verschillend kan worden vastgesteld naar
gelang van de bestemming, wanneer de situatie op de
wereldmarkt of de bijzondere eisen van bepaalde markten
zulks noodzakelijk maken;

Overwegende dat de restitutie ten minste eenmaal per
maand moet worden vastgesteld; dat zij indien nodig
tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de
huidige marktsituatie in de sector olijfolie, en met name
op de prijzen van dit produkt in de Gemeenschap,
alsmede op de markten van derde landen met zich brengt
dat de restitutie moet worden bepaald op de in de bijlage
genoemde bedragen;

Overwegende dat de in artikel 1 van Verordening (EEG)
nr. 3813/92 van de Raad ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 150/95 ⁽⁶⁾, gedefinieerde representatieve
marktcoersen worden gebruikt voor de omrekening van
het in de valuta van derde landen aangegeven bedrag en
dat deze coersen de grondslag zijn voor de bepaling van
de landbouwomrekeningscoersen van de valuta's van de
Lid-Staten; dat de nadere voorschriften voor de toepassing
en de vaststelling van deze omrekeningscoersen zijn vast-
gesteld bij Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de
Commissie ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 1482/96 ⁽⁸⁾;

Overwegende dat het Comité van beheer voor oliën en
vetten geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn
voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij de uitvoer van de in artikel 1, lid 2,
onder c), van Verordening nr. 136/66/EEG bedoelde
produkten, worden vastgesteld op de in de bijlage aange-
geven bedragen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 11.

⁽³⁾ PB nr. L 78 van 31. 3. 1972, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 348 van 30. 12. 1977, blz. 53.

⁽⁵⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.

⁽⁸⁾ PB nr. L 188 van 27. 7. 1996, blz. 22.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie
Franz FISCHLER
Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer van olijfolie

(in ecu/100 kg)

Produktcode	Bedrag van de restitutie (1)
1509 10 90 9100	28,00
1509 10 90 9900	0,00
1509 90 00 9100	31,50
1509 90 00 9900	0,00
1510 00 90 9100	2,00
1510 00 90 9900	0,00

(1) Voor de in artikel 34 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie (PB nr. L 351 van 14. 12. 1987, blz. 1) bedoelde bestemmingen, alsmede voor de uitvoeren naar derde landen.

NB: Produktcodes en voetnoten: zie de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie.

VERORDENING (EG) Nr. 55/97 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 1997

tot vaststelling van de maximumrestituties voor de uitvoer van olijfolie voor de vierde deelinschrijving in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 2081/96 geopende permanente openbare inschrijvingDE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening nr. 136/66/EEG van de Raad van
22 september 1966 houdende de totstandbrenging van
een gemeenschappelijke ordening der markten in de
sector oliën en vetten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 1581/96 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 3,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2081/96 van
de Commissie ⁽³⁾ een permanente openbare inschrijving
werd geopend voor de vaststelling van de uitvoerrestituties
voor olijfolie;Overwegende dat overeenkomstig artikel 6 van Verorde-
ning (EG) nr. 2081/96 met inachtneming van met name
de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt van
de Gemeenschap en de wereldmarkt voor olijfolie
alsmede op basis van de ontvangen offertes, maximumuit-
voerrestituties moeten worden vastgesteld; dat wordt
ge Gund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger
ligt dan de maximumrestitutie;Overwegende dat op grond van de vorengenoemde bepa-
lingen de maximumuitvoerrestituties dienen te worden
vastgesteld zoals in de bijlage is aangegeven;Overwegende dat het Comité van beheer voor oliën en
vetten geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn
voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De maximumrestituties voor de uitvoer van olijfolie voor
de vierde deelinschrijving in het kader van de bij Verorde-
ning (EG) nr. 2081/96 geopende permanente openbare
inschrijving worden in de bijlage op basis van de voor 9
januari 1997 ingediende offertes vastgesteld.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 11.⁽³⁾ PB nr. L 279 van 31. 10. 1996, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van de maximumrestituties voor de uitvoer van olijfolie voor de vierde deelinschrijving in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 2081/96 geopende permanente openbare inschrijving

(in ecu/100 kg)

Produktcode	Bedrag van de restitutie
1509 10 90 9100	30,20
1509 10 90 9900	—
1509 90 00 9100	33,50
1509 90 00 9900	—
1510 00 90 9100	3,01
1510 00 90 9900	—

NB: Produktcodes en voetnoten: zie Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie, gewijzigd.

VERORDENING (EG) Nr. 56/97 VAN DE COMMISSIE

van 15 januari 1997

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 15	052	42,0
	204	53,4
	624	194,2
	999	96,5
0707 00 10	053	198,8
	624	130,5
	999	164,7
0709 10 10	220	192,2
	999	192,2
0709 90 71	052	129,0
	053	197,1
	204	146,3
	999	157,5
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	36,8
	204	48,0
	212	48,0
	220	35,1
	448	24,1
	600	67,3
	624	72,2
0805 20 11	052	55,1
	204	68,4
	999	61,8
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	64,9
	464	89,9
	624	89,4
	999	81,4
0805 30 20	052	78,7
	528	44,5
	600	82,1
	999	68,4
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	052	79,7
	060	46,3
	064	56,0
	400	87,8
	404	85,7
	720	78,1
	728	103,6
	999	76,7
	0808 20 31	052
064		76,7
400		101,5
624		73,5
999		96,8

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 57/97 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 1997
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de
Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoe-
ringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector
granen ⁽³⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende dat in artikel 10 van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel
1 van die verordening bedoelde producten de rechten van
het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven; dat
voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel het
invoerrecht echter gelijk is aan de interventieprijs voor
deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en
verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken
zending;

Overwegende dat in artikel 10, lid 3, van Verordening
(EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen
worden berekend aan de hand van de representatieve
prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1249/96 voor
het verkoopseizoen 1996/1997 bepalingen zijn vastgesteld
voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92
ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen;

Overwegende dat de vastgestelde invoerrechten van
toepassing zijn totdat een nieuwe vaststelling in werking
treedt; dat de invoerrechten ook van kracht blijven als in
de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling
voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in
bijlage II van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde
referentiebeurs;

Overwegende dat, voor het normaal functioneren van het
stelsel van invoerrechten, deze rechten voor de zwevende
valuta's moeten worden berekend aan de hand van de in
een referentieperiode geconstateerde representatieve
marktcoersen;

Overwegende dat de toepassing van Verordening (EG)
nr. 1249/96 ertoe leidt de invoerrechten vast te stellen
zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen
worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en
zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde
elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB nr. L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1996, blz. 125.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 genoemde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in ecu/ton)	Invoerrecht bij invoer over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in ecu/ton)
1001 10 00	Harde tarwe ⁽¹⁾	15,90	5,90
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	41,01	31,01
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	41,01	31,01
	van gemiddelde kwaliteit	44,90	34,90
	van lage kwaliteit	60,27	50,27
1002 00 00	Rogge	73,27	63,27
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	73,27	63,27
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	73,27	63,27
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	92,07	82,07
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	92,07	82,07
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	73,27	63,27

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 ecu/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 ecu/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 ecu/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 30 december 1996 tot en met 14 januari 1997)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	114,63	121,08	114,97	82,74	171,27 (!)	113,91 (!)
Golf-premie (ecu/ton)	31,55	21,20	11,94	12,37	—	—
Grote-Meren-premie (ecu/ton)	—	—	—	—	—	—

(!) Fob Golf.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 12,68 ecu/ton. Grote Meren — Rotterdam: 22,35 ecu/ton.

3. Subsidies (artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96): 0,00 ecu/ton.

RICHTLIJN 96/90/EG VAN DE RAAD

van 17 december 1996

houdende wijziging van Richtlijn 92/118/EEG tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ⁽⁴⁾ voorziet in de opstelling van communautaire lijsten van inrichtingen ten aanzien waarvan de bevoegde autoriteit van het derde land heeft gegarandeerd dat zij aan de communautaire voorschriften voldoen;

Overwegende dat het voor huiden van hoefdieren, beenderen, hoornen, hoeven en produkten uit hoeven, produkten van de bijenteelt, jachttrofeeën, mest, wol, haar, haar van varkens en veren, als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk 3, hoofdstuk 5, punt B, hoofdstuk 12, hoofdstuk 13, hoofdstuk 14, respectievelijk hoofdstuk 15, alsmede voor honing voldoende lijkt zich ervan te vergewissen dat de inrichtingen door de bevoegde autoriteit van het derde land zijn geregistreerd;

Overwegende dat, in verband met de consumptie van vlees van reptielen en van soorten waarvoor geen specifieke voorschriften gelden, alsmede van produkten daarvan in de Gemeenschap, moet worden voorzien in de vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie, het in de handel brengen en de invoer van deze produkten van dierlijke oorsprong;

Overwegende dat Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van

melk ⁽⁵⁾ alleen geldt voor melk of produkten op basis van melk van koeien, oaien, geiten en buffelkoeien;

Overwegende dat het dienstig is specifieke gezondheidsvoorschriften vast te stellen voor het handelsverkeer of de invoer van melk en produkten op basis van melk van andere diersoorten;

Overwegende dat daartoe aan de Commissie moet worden opgedragen om, volgens de procedure van het Permanent Veterinair Comité, de vereiste uitvoeringsbepalingen vast te stellen om te zorgen voor eenvormige gezondheidsvoorschriften voor de productie, het in de handel brengen en de invoer van deze produkten van dierlijke oorsprong;

Overwegende dat het dienstig is te bepalen dat de toepassing van deze richtlijn geen afbreuk doet aan Verordening (EEG) nr. 3626/82 van de Raad van 3 december 1982 betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten ⁽⁶⁾,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 92/118/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 10:

i) wordt in lid 2 het bepaalde onder b) vervangen door:

„b) behoudens wanneer er in bijlage II specifieke bepalingen zijn opgenomen, moeten zij:

— wanneer het gaat om produkten als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk 3, hoofdstuk 5, punt B, en de hoofdstukken 12, 13, 14, punt I (niet verwerkte mest), en 15, en om honing, afkomstig zijn uit een inrichting die geregistreerd is door de bevoegde autoriteit van het derde land;

— wanneer het gaat om andere dan in het eerste streepje bedoelde produkten, afkomstig zijn uit een inrichting die voorkomt op een volgens de procedure van artikel 18 vast te stellen communautaire lijst;”;

⁽¹⁾ PB nr. C 110 van 16. 4. 1996, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 347 van 18. 11. 1996.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 27 november 1996 (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/340/EG van de Commissie (PB nr. L 129 van 30. 5. 1996, blz. 25).

⁽⁵⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 384 van 31. 12. 1982, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 197/90 (PB nr. L 29 van 31. 1. 1990, blz. 1).

ii) wordt in lid 3, onder a), de volgende derde alinea ingevoegd:

„In afwachting van de vaststelling van de in bijlage II, hoofdstuk 2, vierde en vijfde streepje, bedoelde toepassingsregels, zien de Lid-Staten erop toe dat de invoer van de aldaar bedoelde produkten afhankelijk wordt gesteld van de naleving van de in het genoemde streepjes bedoelde minimumgaranties.”;

iii) wordt in lid 3 het bepaalde onder b) geschrapt;

iv) worden in lid 6 de woorden „lid 2, onder a), en lid 3, onder b),” vervangen door „lid 2, onder a) en onder b), tweede streepje.”;

2. in bijlage II, hoofdstuk 2, worden in de inleidende zin de woorden „vóór 1 januari 1994” vervangen door „vóór 1 juli 1997”;

3. in bijlage II, hoofdstuk 2, worden de volgende streepjes toegevoegd:

— het in de handel brengen en de invoer van voor menselijke consumptie bestemde melk en produkten op basis van melk van niet in Richtlijn 92/46/EEG bedoelde diersoorten, deze voorschriften kunnen naar gelang van de soort bestaan uit specifieke eisen inzake:

— dierlijke gezondheid en sanitaire status van de melkveebestanden, met name wat betreft tuberculose en brucellose;

— hygiëne:

— van het melken,

— van de inzameling, het vervoer, de behandeling en de verwerking van de melk,

— van het personeel;

— het onderzoek naar residuen van stoffen met farmacologische en/of hormonale werking, antibiotica, bestrijdingsmiddelen of andere schadelijke stoffen in de melk of de produkten op basis van melk;

— de criteria die van toepassing zijn op rauwe melk als grondstof;

— de microbiologische criteria die van toepassing zijn op de eindprodukten;

— de produktie, het in de handel brengen en de invoer van vlees van soorten waarvoor geen speci-

fieke voorschriften gelden, met name vlees van reptielen en produkten daarvan, bestemd voor de menselijke consumptie.

Deze voorschriften omvatten, naar gelang van de soorten, specifieke eisen inzake:

— microbiologische en parasitologische criteria;

— de hygiëne tijdens het slachten;

— het onderzoek naar residuen.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij hun officiële bekendmaking. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. YATES

RICHTLIJN 96/91/EG VAN DE RAAD

van 17 december 1996

tot wijziging van Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,Overwegende dat in Richtlijn 72/462/EEG⁽³⁾ is vastgesteld welke gezondheids- en veterinairerechtelijke voorwaarden gelden voor de invoer in de Gemeenschap van vleesproducten die onder Richtlijn 77/99/EEG⁽⁴⁾ vallen;Overwegende dat door het bij Richtlijn 92/5/EEG⁽⁵⁾ in de werkingssfeer van Richtlijn 77/99/EEG opnemen van magen, blazen en darmen, gereinigd, gezouten of gedroogd en/of verhit, de invoer van deze producten is onderworpen aan de eisen van Richtlijn 72/462/EEG en met name aan de verplichting afkomstig te zijn van een overeenkomstig laatstgenoemde richtlijn erkend slachthuis;Overwegende dat de Commissie heeft voorgesteld op die producten een andere regeling toe te passen en ze op te nemen in bijlage II van Richtlijn 92/118/EEG⁽⁶⁾;

Overwegende dat de Raad van mening is dat hij zich, bij ontstentenis van invoervoorwaarden, geharmoniseerde certificaten en veterinaire gelijkwaardigheidsovereenkomsten met de belangrijkste partners van de Gemeenschap, niet over dit voorstel kan uitspreken;

Overwegende dat het, ter voorkoming van een onderbreking van de handelsstromen met bepaalde derde landen in deze producten op 1 januari 1997, datum waarop de op

de invoer van deze producten toepasselijke overgangsmaatregelen verstrijken, passend is de handhaving toe te staan van de invoer afkomstig uit andere inrichtingen dan de uit hoofde van Richtlijn 72/462/EEG erkende slachthuizen die de bij de communautaire wetgeving vereiste gezondheids- en veterinairerechtelijke garanties bieden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 21 ter van Richtlijn 72/462/EEG wordt de volgende tweede alinea ingevoegd:

„In afwachting van de vaststelling door de Commissie van invoercertificaten en van lijsten van inrichtingen van waaruit invoer van darmen en andere producten als bedoeld in artikel 2, letter b), onder v), van Richtlijn 77/99/EEG is toegestaan, of van de sluiting van veterinaire gelijkwaardigheidsovereenkomsten, en uiterlijk tot en met 31 december 1997, mogen de Lid-Staten deze producten in afwijking van de eisen bedoeld in de leden 1, 2 en 4, letter a), onder i), invoeren conform de vigerende nationale voorschriften.”

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vanaf 1 januari 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-staten stellen de Commissie in kennis van de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij op het door deze richtlijn bestreken gebied hebben aangenomen.

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 5. 12. 1994, blz. 206.

⁽²⁾ PB nr. C 397 van 31. 12. 1994, blz. 37.

⁽³⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽⁴⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/68/EG (PB nr. L 332 van 30. 12. 1995, blz. 10).

⁽⁵⁾ PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/340/EG (PB nr. L 129 van 30. 5. 1996, blz. 35).

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. YATES

RICHTLIJN 96/93/EG VAN DE RAAD
van 17 december 1996
inzake de certificering van dieren en dierlijke produkten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt⁽³⁾ en Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt⁽⁴⁾ aan de Lid-Staat van produktie of verzending de verantwoordelijkheid wordt toevertrouwd erop toe te zien dat de veterinaire controles en, in voorkomend geval, de certificering op adequate wijze worden verricht;

Overwegende dat de Lid-Staten, voor het vlot functioneren van de interne markt voor levende dieren en dierlijke produkten, volledig moeten kunnen vertrouwen op de deugdelijkheid van de certificaten die worden afgegeven op de plaats van produktie en op die van verzending;

Overwegende dat dit doel niet door de Lid-Staten afzonderlijk kan worden bereikt; dat bijgevolg gemeenschappelijke voorschriften moeten worden vastgesteld met betrekking tot de aan de bevoegde autoriteiten en de certificerende ambtenaren opgelegde verplichtingen en betreffende de certificering voor dieren en dierlijke produkten overeenkomstig de communautaire wetgeving;

Overwegende dat het raadzaam is erop toe te zien dat de door de certificerende ambtenaren van derde landen toegepaste regels en beginselen garanties bieden die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke in deze richtlijn zijn neergelegd;

Overwegende dat doeltreffende maatregelen moeten worden getroffen om misleidende of frauduleuze certificering te voorkomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de voorschriften vastgesteld voor de afgifte van de door de veterinaire wetgeving vereiste certificering.

⁽¹⁾ PB nr. C 373 van 29. 12. 1994, blz. 16.

⁽²⁾ PB nr. C 56 van 6. 3. 1995, blz. 165.

⁽³⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG (PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49).

⁽⁴⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/118/EEG.

Artikel 2

1. Begripsbepalingen:

Veterinaire wetgeving is de wetgeving die vermeld is in bijlage A bij Richtlijn 89/662/EEG en in de bijlagen A en B bij Richtlijn 90/425/EEG.

Certificerend ambtenaar is de officiële dierenarts of, indien de veterinaire wetgeving dat voorschrijft, elke andere persoon die door de bevoegde autoriteit gemachtigd is om de door die wetgeving voorgeschreven certificaten te ondertekenen.

2. Behalve de in lid 1 bedoelde begripsbepalingen zijn de in artikel 2 van de Richtlijnen 89/662/EEG en 90/425/EEG vastgestelde definities mutatis mutandis van toepassing.

Artikel 3

1. De autoriteit zorgt ervoor dat de certificerende ambtenaren voldoende kennis hebben van de veterinaire wetgeving inzake de te certificeren dieren of produkten en in het algemeen op de hoogte zijn van de te volgen regels voor het opstellen en afgeven van de certificaten en — zo nodig — van de aard en de omvang van de enquêtes, tests of onderzoeken die vóór de certificering moeten worden verricht.

2. Certificerende ambtenaren mogen alleen certificeren wat zij persoonlijk kunnen weten of wat zij kunnen verifiëren.

3. De certificerende ambtenaren mogen geen blanco of onvolledige certificaten ondertekenen, noch certificaten ondertekenen welke dieren of produkten betreffen die zij niet geïnspecteerd hebben of die niet meer onder hun controle staan. Wanneer een certificaat wordt ondertekend op basis van een ander certificaat of een andere verklaring, dient de certificerende ambtenaar in het bezit te zijn van dat document voordat hij zijn handtekening plaatst.

4. Deze bepalingen laten de mogelijkheid onverlet dat een officiële dierenarts een certificaat ondertekent op basis van de gegevens

a) waarvoor overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 een verklaring is afgegeven door een andere persoon die door de bevoegde autoriteit is gemachtigd en die onder de controle van bovengenoemde dierenarts staat, voor zover hij de juistheid van deze gegevens kan verifiëren, of

b) die in het kader van de controleprogramma's zijn verkregen op grond van officieel erkende kwaliteitsborgingssystemen of door middel van een systeem voor epidemiologisch toezicht,

in de gevallen waarin zulks overeenkomstig de veterinaire wetgeving is toegestaan.

5. De eventuele regels voor de toepassing van dit artikel kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 7.

Artikel 4

1. De bevoegde autoriteiten treffen de nodige maatregelen om toe te zien op de betrouwbaarheid van de certificering. Zij zien er met name op toe dat de door hen aangewezen certificerende ambtenaren

a) een status bezitten waardoor hun onpartijdigheid is gewaarborgd, en dat zij geen enkel rechtstreeks commercieel belang hebben in de te certificeren dieren of produkten of in de bedrijven of inrichtingen waaruit deze afkomstig zijn;

b) zich bewust zijn van de inhoud en de betekenis van elk certificaat dat zij ondertekenen.

2. De certificaten moeten ten minste worden opgesteld in een taal die door de certificerende ambtenaar wordt begrepen en ten minste in één van de officiële talen van het land van bestemming als bepaald door de communautaire wetgeving.

3. Elke bevoegde autoriteit moet in staat zijn het verband te leggen tussen het certificaat en de certificerende ambtenaar en moet erop toezien dat van alle afgegeven certificaten tijdens een door haar te bepalen periode een kopie beschikbaar is.

Artikel 5

1. De Lid-Staten voeren de nodige controles in en doen deze verrichten ter voorkoming van de afgifte van valse certificaten of certificeringen die misleidend kunnen zijn, alsmede van de frauduleuze productie of het frauduleuze gebruik van certificaten die geacht worden uit hoofde van de veterinaire wetgeving te zijn afgegeven.

2. Onverminderd eventuele strafrechtelijke vervolgingen en sancties, verrichten de bevoegde autoriteiten onderzoeken of controles en nemen zij passende maatregelen om elk geval van valse of misleidende certificering waarvan zij in kennis worden gesteld, te straffen. Deze maatregelen kunnen mede bestaan uit tijdelijke schorsing van het mandaat van de certificerende ambtenaar voor de duur van het onderzoek.

In het bijzonder geldt dat, indien bij de controles blijkt

a) dat een certificerende ambtenaar willens en wetens een frauduleus certificaat heeft afgegeven, de bevoegde

autoriteit de nodige maatregelen neemt om er — voor zover zulks mogelijk is — voor te zorgen dat de betrokken persoon niet meer hetzelfde vergrijp kan plegen;

b) dat een particulier of een onderneming op frauduleuze wijze een officieel certificaat heeft gebruikt of gewijzigd, de bevoegde autoriteit de nodige maatregelen kan treffen opdat de particulier of de onderneming voor zover mogelijk niet meer hetzelfde vergrijp kan plegen. Dergelijke maatregelen kunnen mede bestaan uit een weigering om later aan de betrokken particulier of onderneming een officieel certificaat af te geven.

Artikel 6

De Commissie ziet, in het kader van de door de veterinaire wetgeving voorgeschreven inspecties en de overeenkomstig de tussen de Gemeenschap en een derde land gesloten gelijkwaardigheidsovereenkomsten uit te voeren audits, erop toe dat de door de certificerende ambtenaren van derde landen toegepaste regels en beginselen garanties bieden die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke in deze richtlijn zijn neergelegd.

Ingeval bij die inspecties en/of audits of een door Richtlijn 90/675/EEG of Richtlijn 91/496/EEG voorgeschreven controle blijkt dat de certificerende ambtenaren van een derde land die beginselen niet naleven, kan tot bijkomende garanties of specifieke eisen worden besloten volgens de procedure van artikel 7 van onderhavige richtlijn.

Artikel 7

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure neemt het bij Besluit 68/361/EEG⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité een besluit volgens de regels van artikel 18 van Richtlijn 89/662/EEG.

Artikel 8

Vóór 31 december 1998 legt de Commissie de Raad een verslag voor, met voorstellen over een eventueel gebruik van betrouwbare elektronische transmissie- en certificeringsmethodes.

De Raad neemt met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit over die voorstellen.

Artikel 9

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. YATES

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 17 december 1996

tot wijziging van Beschikking 95/514/EG betreffende de gelijkstelling van in derde landen verrichte veldkeuringen van gewassen voor de teelt van zaaizaad en de gelijkstelling van in derde landen voortgebracht zaaizaad

(97/33/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 66/400/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van bietenzaad⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 1,

Gelet op Richtlijn 66/401/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van groenvoedergewassen⁽²⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 1,

Gelet op Richtlijn 66/402/EEG van de Raad van 14 juni 1966 betreffende het in de handel brengen van zaaigranen⁽³⁾, inzonderheid op artikel 16, lid 1,

Gelet op Richtlijn 69/208/EEG van de Raad van 30 juni 1969 betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 15, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in Beschikking 95/514/EG⁽⁵⁾ is bepaald dat in derde landen verrichte veldkeuringen voor bepaalde

soorten die worden gebruikt voor de produktie van zaaizaad tijdelijk voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld bij de Richtlijnen 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG en 69/208/EEG; dat in Beschikking 95/514/EG bovendien is bepaald dat in derde landen voortgebracht zaaizaad van bepaalde soorten gelijkwaardig is met het overeenkomstige zaaizaad dat in de Gemeenschap wordt voortgebracht;

Overwegende dat de geldigheidsduur van Beschikking 95/514/EG op 31 december 1996 afloopt; dat daarom een nieuwe beschikking moet worden vastgesteld;

Overwegende dat in voornoemde beschikking is bepaald dat gelijkstelling onder meer kan worden verleend op grond van de OESO-voorschriften inzake rascertificering van voor de internationale handel bestemd zaaizaad;

Overwegende dat in 1995 in de OESO-voorschriften bij wijze van experiment een andere methode voor de certificering van zaaizaad is opgenomen;

Overwegende dat de resultaten van dit experiment nog niet zijn geëvalueerd;

Overwegende dat het derhalve wenselijk lijkt de periode waarvoor de gelijkstelling geldt te verlengen, maar de verlenging te beperken tot twaalf maanden,

⁽¹⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2290/66. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

⁽²⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2298/66. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/18/EG van de Commissie (PB nr. L 76 van 26. 3. 1996, blz. 21).

⁽³⁾ PB nr. 125 van 11. 7. 1966, blz. 2309/66. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 95/6/EG van de Commissie (PB nr. L 67 van 25. 3. 1995, blz. 30).

⁽⁴⁾ PB nr. L 169 van 10. 7. 1969, blz. 3. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/18/EG van de Commissie. (PB nr. L 76 van 26. 3. 1996, blz. 21).

⁽⁵⁾ PB nr. L 296 van 9. 12. 1995, blz. 34. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/217/EG van de Commissie (PB nr. L 72 van 21. 3. 1996, blz. 37).

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 6 van Beschikking 95/514/EG wordt „31 december 1996” vervangen door „31 december 1997”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1996.

Voor de Raad

De Voorzitter

I. YATES

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 17 december 1996

houdende wijziging van Beschikking 95/408/EG tot vaststelling van voorschriften voor het opstellen, voor een overgangperiode, van voorlopige lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Staten bepaalde produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren mogen invoeren

(97/34/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 95/408/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van voorschriften voor het opstellen, voor een overgangperiode, van voorlopige lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Staten bepaalde produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren mogen invoeren⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de bij Beschikking 95/408/EG vastgestelde overgangperiode op 31 december 1996 afloopt en dat om materiële redenen vertraging is opgelopen bij de opstelling van de lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Staten bepaalde produkten mogen invoeren overeenkomstig de richtlijnen waarin de gezondheidsvoorschriften ten aanzien van deze produkten zijn vastgelegd;

Overwegende dat, om onderbrekingen van de traditionele handelsstromen te voorkomen, moet worden voorzien in een verlenging van de overgangperiode waarin een

vereenvoudigde erkenningsregeling kan worden toegepast voor inrichtingen in derde landen die bepaalde produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren uitvoeren,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 9 van Beschikking 95/408/EG wordt „31 december 1996” vervangen door „31 december 1998”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 17 december 1996.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

I. YATES

⁽¹⁾ PB nr. L 243 van 11. 10. 1995, blz. 17.

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 14 januari 1997

tot beëindiging van de antidumpingprocedures betreffende de invoer van bepaalde profielen van ijzer of van niet gelegeerd staal van oorsprong uit Tsjechië en Hongarije

(97/35/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

Gelet op Beschikking nr. 2277/96/EGKS van de Commissie van 28 november 1996 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 23,

Gelet op Beschikking nr. 2424/88/EGKS van de Commissie van 29 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal⁽²⁾, inzonderheid op artikel 9,

Na overleg met het Raadgevend comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

- (1) In oktober 1994 ontving de Commissie een klacht van de Europese Vereniging van IJzer- en Staalproducerende Industrieën (Eurofer) betreffende de invoer van bepaalde profielen van ijzer of van niet gelegeerd staal van oorsprong uit Tsjechië en Hongarije.

De klacht werd ingediend namens producenten van het betrokken product die naar beweerd goed zijn voor een belangrijk gedeelte van de totale productie aan stalen profielen in de Gemeenschap.

De klacht bevatte voldoende bewijsmateriaal van dumping door de betrokken invoer en van daaruit

voortvloeiende aanmerkelijke schade om de inleiding van antidumpingprocedures te rechtvaardigen.

- (2) De Commissie kondigde derhalve, na overleg, door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽³⁾ de inleiding van antidumpingprocedures met betrekking tot de betrokken invoer aan en maakte een aanvang met een onderzoek.
- (3) Het voor de vaststelling van dumping gekozen onderzoekstijdvak liep van 1 januari 1994 tot en met 30 juni 1995. Het onderzoek naar de schade bestreek het tijdvak van 1 januari 1991 tot en met 30 juni 1995.
- (4) De Commissie stelde de haar bekende betrokken exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van de landen van uitvoer en de klagers hiervan officieel in kennis en stelde de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid hun standpunten schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken te worden gehoord.
- (5) Gezien de omvang van de verzamelde gegevens en de ingewikkeldheid van het onderzoek overschreed de procedure de normale looptijd van een jaar zoals vastgesteld in artikel 7, lid 9, van Beschikking nr. 2424/88/EGKS.

B. BETROKKEN PRODUCT

- (6) De producten waarop de klacht en het bericht van inleiding betrekking hebben zijn bepaalde U- en I-profielen (EGKS) van ijzer of van niet gelegeerd staal, enkel warm gewalst, warm getrokken of warm geperst, met een hoogte van 80 of meer doch niet meer dan 300 mm. De bovenbeschreven producten vallen onder de GN-codes 7216 31 11, 7216 31 19, ex 7216 31 91, ex 7216 31 99, 7216 32 11, 7216 32 19, ex 7216 32 91 en ex 7216 32 99.

⁽¹⁾ PB nr. L 308 van 29. 11. 1996, blz. 11.

⁽²⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 18.

⁽³⁾ PB nr. C 180 van 14. 7. 1995, blz. 2.

C. INTREKKING VAN DE KLACHT EN BEËINDIGING VAN DE PROCEDURES

- (7) In de loop van het onderzoek hebben de klagende Gemeenschapsproducenten door middel van een brief van 11 september 1996 de klacht betreffende de invoer van bepaalde profielen van ijzer of van niet gelegeerd staal van oorsprong uit Tsjechië en Hongarije ingetrokken.
- (8) Gezien deze omstandigheden kunnen de antidumpingprocedures betreffende de invoer van bepaalde profielen van ijzer of van niet gelegeerd staal van oorsprong uit Tsjechië en Hongarije zonder de instelling van beschermende maatregelen worden beëindigd.
- (9) Er is overleg gepleegd met het Raadgevend Comité, dat geen bezwaar heeft gemaakt.
- (10) De belanghebbenden zijn in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond

waarvan de Commissie voornemens was de procedures te beëindigen en zijn in de gelegenheid gesteld hierover opmerkingen te maken,

BESLUIT:

Enig artikel

De antidumpingprocedures betreffende de invoer van bepaalde profielen van ijzer of van niet gelegeerd staal van oorsprong uit Tsjechië en Hongarije worden hierbij beëindigd.

Gedaan te Brussel, 14 januari 1997.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG, Euratom) nr. 2729/94 van de Raad van 31 oktober 1994 tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 293 van 12 november 1994)

Bladzijde 5, artikel 1, punt 2, eerste regel:

in plaats van: „... vijfde alinea ...”

te lezen: „... zesde alinea ...”.

Rectificatie op Beschikking 97/24/EG van de Commissie van 17 december 1996 houdende vijfde wijziging van Beschikking 95/32/EG tot goedkeuring van het Oostenrijkse programma dat is vastgesteld op grond van artikel 138 van de Akte van Toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 8 van 11 januari 1997)

In de inhoud:

in plaats van:

„97/24/EG:

Beschikking van de Commissie van 17 december 1996 houdende vijfde wijziging van Beschikking 95/32/EG tot goedkeuring van het Oostenrijkse programma dat is vastgesteld op grond van artikel 138 van de Akte van Toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden”

te lezen:

„97/24/EG:

* **Beschikking van de Commissie van 17 december 1996 houdende vijfde wijziging van Beschikking 95/32/EG tot goedkeuring van het Oostenrijkse programma dat is vastgesteld op grond van artikel 138 van de Akte van Toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden”.**
